

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει, στο σύνολό της, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 στην υπόθεση T-235/21, Δημοκρατία της Βουλγαρίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (EU:T:2023:105) και να αποφανθεί σε τελευταίο βαθμό επί της διαφοράς ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί της διαφοράς και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 52, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 ⁽¹⁾ και του άρθρου 34 του κανονισμού (ΕΕ) 984/2014 ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 1, και το άρθρο 54, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, και παραβίασε την προβλεπόμενη στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολογήσεως, την αρχή της χρηστής διοικήσεως και της καλόπιστης συνεργασίας, καταλήγοντας συνεπώς στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι τηρήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και οι διαδικαστικές εγγυήσεις που απορρέουν από τη διαδικασία εκκαθάρισης ως προς τη συμμόρφωση, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των μέτρων που ελήφθησαν καθώς και η αρχή της χρηστής διοικήσεως και της καλόπιστης συνεργασίας. Η αιτιολογία της αποφάσεως είναι ανεπαρκής και μη εύλογη διότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε όλα τα πραγματικά περιστατικά και τα σχετικά επιχειρήματα που προέβαλε η Δημοκρατία της Βουλγαρίας.
2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 54, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', σε συνδυασμό με το άρθρο 54, παράγραφος 1, του κανονισμού 1306/2013, κρίνοντας ότι, εν προκειμένω, η προβλεπόμενη στο άρθρο 54, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 προθεσμία των 18 μηνών άρχισε να τρέχει από την «παραλαβή εκ μέρους του οργανισμού πληρωμών» των τελικών εκθέσεων της OLAF. Η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 76 έως 78 της αποφάσεως στην υπόθεση T-235/21 προσκρούει στην πάγια νομολογία κατά την οποία οι αποφάσεις βάσει του άρθρου 52 του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 λαμβάνονται κατόπιν κατ' αντιπαράθεση διαδικασίας και τα διάφορα έγγραφα που ανταλλάσσονται στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας αποτελούν προπαρασκευαστικά έγγραφα για την έκδοση αποφάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 984/2014, της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους οργανισμούς πληρωμών και άλλους οργανισμούς, τη δημοσιονομική διαχείριση, την εκκαθάριση λογαριασμών, τους κανόνες σχετικά με τους ελέγχους, τις εγγυήσεις και τη διαφάνεια (ΕΕ 2014, L 255, σ. 59).

Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Μαΐου 2023 οι Harley-Davidson Europe Ltd και Neovia Logistics Services International κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) την 1η Μαρτίου 2023 στην υπόθεση T-324/21, Harley-Davidson Europe και Neovia Logistics Services International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-297/23 P)

(2023/C 235/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Harley-Davidson Europe Ltd και Neovia Logistics Services International (εκπρόσωποι: E. Righini, avvocato και S. Völcker, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την επίδικη απόφαση· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσείουσες ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλονται νομικά σφάλματα όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 33 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2446 ⁽¹⁾ από το Γενικό Δικαστήριο. Κατά τις αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε αξιολόγηση του σκοπού και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται το εν λόγω άρθρο, αδικαιολογήτως δεν έλαβε υπόψη το δικαίωμα των επιχειρηματιών να αντιδράσουν στα μέτρα εμπορικής πολιτικής της Ένωσης μετατοπίζοντας τις εμπορικές δραστηριότητές τους και ερμήνευσε εσφαλμένως τον βαθμό απόδειξης που απαιτείται για την αντιστροφή του βάρους αποδείξεως όσον αφορά τις αναιρεσείουσες.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται νομικά σφάλματα όσον αφορά το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι το άρθρο 33 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2446 δεν βαίνει πέραν των ορίων της εξουσιοδότησης που παρέχει στην Επιτροπή το άρθρο 62 του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 ⁽²⁾.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης. Κατά τις αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως επικύρωσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, παρά το γεγονός ότι διαπίστωσε προσβολή του δικαιώματος ακροάσεώς τους, και εσφαλμένως διαπίστωσε ότι η διάρκεια της διαδικασίας της Επιτροπής, περιλαμβανομένου του χρονικού διαστήματος που προηγήθηκε της κίνησης της επίσημης διαδικασίας, δεν είναι υπερβολική, κατά παραβίαση της αρχής της εύλογης προθεσμίας και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των αναιρεσείουσών.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2446 της 28ης Ιουλίου 2015, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά λεπτομερείς κανόνες σχετικούς με ορισμένες από τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2015, L 343, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1).